

ellers kan vi gøre det under udvalgsarbejdet - for jeg vil da godt bede hr. Jann Sjursen om at sige noget om, hvad der ligger af facts fra de organisationer set i forhold til børns opvækst.

Det, der netop er forskellen, er, at man bygger det på nogle fornemmelser, og jeg synes, det er så hamrende farligt, at det er fornemmelser, man bygger det på. Det må være facts, det må være viden, det må rent faktisk være de børn, man har undersøgt og fulgt, som er afgørende i forhold til, om det er rigtigt eller forkert.

Så vil jeg godt stadig væk sige, at set i forhold til den indstilling, der ligger, og på baggrund af de vurderinger, der ligger fra Sverige, så føler jeg, at vi gør noget, der er helt rigtigt i forhold til at sikre barnets tarv.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil også godt køre lidt videre i det svenske spor, for jeg må indrømme, at jeg er meget enig med hr. Jann Sjursen. Jeg synes, at fru Lissa Mathiasen læser den undersøgelse - specielt det med børneombudsmanden i spidsen, men også andre, der klart siger det modsatte - som en vis person læser Bibelen. Det er i hvert fald ikke fair at referere dem på den måde, som fru Lissa Mathiasen gør.

Så til svaret til hr. Per Dalgaard, som bliver bebrejdet ikke at have læst hele undersøgelsen: Man gør jo netop det, at man i det citat, som hr. Per Dalgaard gjorde opmærksom på, hvor der står, at der er visse problemer, fem linjer højere oppe omhyggeligt skriver, at dette er sammenfatningen fra den svenske undersøgelse. Det, hr. Per Dalgaard læste op, var altså ikke et tilfældigt udsnit. Det var taget fra sammenfatningen. Der står faktisk, at det i en række tilfælde giver store problemer for specielt unge i teenagealderen. Det er forslagsstillerne selv, der skriver det, men det vil man måske også benægte?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu har jeg ikke rapporten fra Sverige her ved hånden, og jeg tror også, at det ville komme for vidt, hvis jeg på de korte svartider, der er, skulle referere fra den.

Jeg vil godt bede hr. Helge Adam Møller om at tjekke en gang til i rapporten, for i sammenfatningen er det også meget klart tilkendegivet, at man netop i forhold til den her gruppe adoptivforældre klart kan påvise, at adoptivforældre generelt er mere opmærksomme på, hvordan de

skal håndtere barnets tarv, også når barnet får nogle flere år på bagen, det vil sige, når det kommer i puberteten. Det er netop begrundelsen for, at man også mener, at det ikke bare er anbefalesværdigt, men altså også absolut forsvarligt. Det står klart og tydeligt i rapporten.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det undrer mig bare, at forslagsstillerne så ikke selv skriver det, men omhyggeligt fremhæver - det er jo ikke noget, som hverken jeg eller hr. Per Dalgaard har skrevet, det er forslagsstillerne selv, der fremhæver det - at man i sammenfatningen konstaterer, at det for nogle børn ikke giver problemer, men at der er en stor del børn, som det faktisk giver problemer. Det er jo noget, man selv har skrevet, så det må man vel have valgt ud, fordi det er en vigtig del af rapporten, for hvorfor skriver man det ellers?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Eller også er det et udtryk for den hæderlighed, der rent faktisk ligger bag de to forslag, der er fremsat. Det er ikke et forsøg på at sige, at vi vil feje noget ind under gulvtæppet. Vi ønsker ikke på nogen måde at skjule noget.

Vi ved alle sammen godt, at der kan være problemer ved at adoptere børn, det ved vi jo også herhjemme, men hvor man så netop i rapporten meget klart fastslår, at netop adoptivforældre er så meget mere opmærksomme på de her problemstillinger, som jeg også sagde før, og egentlig er bedre end vi andre til at få tacklet de problemer, fordi de er opmærksomme på problemstillingerne i modsætning til os andre, som måske ikke altid er helt gode nok til at tackle børn i puberteten, fordi vi ikke forlods har taget de ting op, som vi egentlig burde have taget op.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Vi tænker den tanke, at vi gik ind på fru Lissa Mathiasens forslag og gennemførte, at registrerede partnere nu skulle have lov til at adoptere. Så er det jo sådan, at donorlandene kan meddele, at de børn, de sender, ikke må have i registrerede partnerskaber. Sådan er det også i Sverige, og indtil nu er der så ikke nogen, så vidt jeg er orienteret, som har fået lov til at adoptere.

Mener fru Lissa Mathiasen så, at det er diskriminering? Altså vi forestiller os, at vi kunne